

STAGE

STAGE

Az Európai Unió
Erasmus+ programjának
társfinanszírozásával

GIVING

HUNGARY

Manual profesional de organizare a unui eveniment teatral interactiv

Teatrul este o parte incontestabilă a culturii noastre. Putem enumera o serie de opere destinate scenei, care sunt considerate piloni ai canonului literar maghiar și mondial și care (cu câteva excepții) sunt cel mai bine primite pe scenă datorită caracteristicilor lor artistice. Pe lângă faptul că oferă informații culturale, teatrul poate să ne distreze, să ne facă să gândim, să ne influențeze emoțiile și să joace un rol extrem de important în educație. Cu toate acestea, îi este din ce în ce mai greu să își găsească propriul public. Filmele și seriile sunt mult mai comode, mult mai dinamice în povestirea lor și își teaptă mult mai puțin "cooperare" din partea publicului, întrucât un spectacol de teatru, din momentul în care intră spectatorul, încheie un "contract" cu acesta pentru a accepta stilizările pe care le oferă scena. În trecut, mulți dintre cei care au abordat această problemă au susținut că teatrul are dificultăți deosebite în a atrage tinerii. Această afirmație este, desigur, adevărată, dar cum problema nu este nouă și era deja adevărată pentru tineri în anii '90, este ușor de observat că grupul de vârstă care nu a fost abordat ca tineri în anii '90 este acum de vârstă mijlocie, iar problema a devenit din ce în ce mai gravă de-a lungul anilor.

Ceea ce are teatrul în plus este o experiență "aici și acum" pe care niciun alt mediu de povestire nu o poate oferi.

Nu există o cale sigură de a schimba modul în care publicul, și mai ales tinerii, se raportează la teatru, dar există încercări (ca de atâtea ori în istoria teatrului) de a face acest lucru, nu în primul rând din partea teatrului de piatră, ci mai degrabă din partea comunităților de teatru alternativ, de amatori.

Unul dintre instrumentele care ajută publicul să se implice mai mult și să facă parte din teatru este **interacțiunea**.

Dacă încercăm să traducem acest cuvânt, vedem că el indică tocmai posibilitatea ca teatrul să fie mai mult decât un film sau un serial pentru publicul său, pentru că **interacțiunea** înseamnă **relație reciprocă, interacțiune**.

Un spectacol de teatru poate fi parțial sau total interactiv. Vorbim de interacțiune atunci când unul sau mai mulți, poate chiar toți spectatorii devin actori activi, forțate care modelează povestea în timpul spectacolului, dar și atunci când spectatorul poate rămâne pasiv, dar are un "rol" clar definit în poveste, însă ceea ce are în comun orice interacțiune teatrală este că sparge al patrulea zid (care este cel dintre public și spectator și care, în cazul teatrului clasic, este impenetrabil) și intră astfel într-o comunicare bidirecțională cu spectatorul.

Interacțiunea poate fi o sursă de distracție, comedie și umor (de exemplu, participarea publicului la spectacolele L'art pour L'art), implicare emoțională, oferindu-ne posibilitatea de a alege sau pur și simplu cerându-ne opinia în anumite situații.

Vorbim despre interacțiune atunci când interacțiunea nu este (sau nu numai) în spectacol sau ca parte a acestuia, ci ca parte a unui eveniment teatral format din mai multe programe, de exemplu ca un pre- sau post-eveniment, care poate fi util în domeniul educației. Poate fi utilă în două moduri: poate atrage tinerii la teatru și, de asemenea, le poate oferi o înțelegere mai profundă a subiectului abordat de teatru, fie că este vorba de interpretarea unei opere în contextul unei lecții informale de literatură, fie că este vorba de o tratare teatrală a unei probleme sociale.

În cele ce urmează, vom arăta cum poate funcționa interacțiunea pe mai multe niveluri prin descrierea unui astfel de eveniment de teatru educațional.

Pentru a vorbi despre organizarea unui astfel de eveniment, trebuie mai întâi să clarificăm caracteristicile și obiectivele unui astfel de eveniment. În cadrul proiectului STAGE, am studiat impactul coronavirusului și al pandemiei asupra tinerilor la nivel individual și comunitar. După prezentare, am organizat un eveniment interactiv de urmărire.

În programele de teatru interactiv din cadrul STAGE, "educația" profesorilor (sau mai degrabă asistența/consilierea) joacă un rol la fel de important ca și educația elevilor. Scopul nostru este de a ajunge întotdeauna la profesori, de a stabili un contact pe termen lung și de a dezvolta o relație profesională activă la

față a locului și ulterior. Acest lucru este important, pe de o parte, pentru a transfera profesorilor metodologia pedagogică teatrală utilizată în cadrul STAGE și, pe de altă parte, pentru a transfera o abordare generală înțelesă a pedagogiei teatrale.

Acest lucru trebuie avut în vedere și în momentul alegerii participanților la eveniment. Este important ca printre profesorii participanți să se numere colegi care sunt mai "competenți din punct de vedere profesional" în pedagogia teatrului sau în crearea de teatru cu elevii, dar și profesori mai puși în experimentație. Dezbateră profesională dintre aceștia va fi lansată cu ajutorul organizatorilor și va putea fi apoi continuată în cadrul propriilor instituții. În acest fel, ei vor contribui la răspândirea perspectivelor profesionale și la promovarea obiectivelor educației dramatice. Din punctul de vedere al STAGE, măsura în care profesorul poate stimula urmărirea discuțiilor pe marginea temelor abordate în timpul cursurilor și poate menține viu discursul elev-elev și profesor-elev joacă, de asemenea, un rol important în selectarea publicului țintă pentru profesori. Deschiderea practicianului este, de asemenea, importantă, deoarece acesta trebuie să accepte că, având în vedere actualitatea și schimbările constante ale subiectelor în cauză, învățarea este un proces cu două sensuri care necesită o atitudine deschisă din partea profesorului.

Este recomandabil să lăsați elevii invitați la eveniment pe seama profesorilor invitați și să le oferiți doar puncte de vedere utile, precum și să întrebați profesorii despre specificul grupului. Un astfel de aspect util ar putea fi explorarea deschiderii grupului față de problemele mai sensibile ridicate de prezentări și așa mai departe. De asemenea, poate fi utilă organizarea unui grup omogen în anumite privințe și eterogen în altele. Este un noroc dacă grupul este omogen din punct de vedere al vârstei, dar cu cât grupul este mai divers din punct de vedere al genului, al politicii, al diversității sociale și rasiale, cu atât mai interesant va fi discursul pe marginea subiectelor. În raport cu specificitățile grupului, trebuie să ne gândim la dinamica individuală a grupului. Aceasta înseamnă funcționarea vorbitorilor grupului, conștientizarea conflictelor interne, găsirea și înțelegerea experiențelor și tragediilor comune. Aceste informații sunt utile în mod individual și în context. Este important să nu evităm situațiile sensibile și uneori inconfortabile care rezultă, ci să le folosim corect. Din experiența noastră, o astfel de situație poate fi (în contextul unui spectacol al teatrului KOD) atunci

când câțiva membri ai clasei sau întreaga clasă a suferit o pierdere sau o tragedie legată de epidemia de covăsnicii. Din păcate, există puține oportunități în învățământul primar de a aborda astfel de pierdere într-un context de grup, dar spectacolul și activitățile care îl urmează oferă o platformă bună. În toate interacțiunile, fie că fac parte din spectacol sau din discuția care îl urmează/precede, este important ca actorul sau interpretul care inițiază interacțiunea să fie suficient de sensibil pentru a se adresa doar celor care consideră că sunt deschiși la aceasta. O încercare foarte atentă de implicare poate provoca anxietate și poate lăsa o "rană" complet opusă celei intenționate.

Cele mai multe dintre sarcinile administrative legate de organizarea programelor implică contactarea profesorilor, ceea ce poate fi dificil din cauza volumului mare de muncă al profesorilor, care adesea trebuie să lucreze în afara orelor de curs (adică în afara programului strict de lucru al profesorilor) și trebuie să facă pregătiri suplimentare și să efectueze activități de monitorizare. În plus, trebuie să se strecoare în viețile și orarele la fel de supraîncărcate și supraaglomerate ale elevilor. În acest fel, trebuie să se prezinte un caz foarte bun profesorilor vizavi, arătându-le cum îi va ajuta în activitatea lor. Un astfel de caz este acela că cultura de dezbatere a copiilor va fi îmbunătățită semnificativ în timpul programului. În plus, după ce vor fi stăpânit materialul profesional al programului, vor avea mijloacele de a interpreta și de a aborda probleme din domenii sensibile într-un mod teatral, dincolo de subiectele abordate în cadrul programului STAGE. Merită subliniat faptul că, în multe cazuri, este suficient să dramatizeze sau să prelucreze dramatic problemele morale și sociale ridicate în lectura obligatorie pentru a o face vie și relevantă. Acest lucru ușurează, de asemenea, munca profesorului. Materialele de sprijin profesional oferă, de asemenea, îndrumări cu privire la modul în care se poate introduce o temă în mod corect, la modul în care se pot utiliza instrumentele teatrale pentru discurs, creând o distanță sigură între elevul civil și elevul care joacă rolul, făcând în același timp ca expresiile să fie cât mai personale și mai oneste.

Pe lângă evenimentele live, am pregătit și un program online ca răspuns la epidemia de covăsnicii. Acest lucru a necesitat puțin mai puțină muncă și timp din partea educatorilor și a ajuns puțin la un public mai larg în anumite moduri. Există mai multe căi de explorat aici. Una dintre ele este ca prelegerea să poată fi urmărită online de către copii, iar sesiunea corespunzătoare să poată fi urmărită

online, dar, evident, în direct. În acest caz, este o opțiune pentru participanții care pot asista "singuri" de acasă, dar este, de asemenea, o opțiune pentru ca participanții să se conecteze împreună dintr-o cameră, facilitând și stimulând astfel comunicarea în cadrul grupului. Deși această opțiune prezintă avantaje, merită totuși, chiar dacă este dificil, să se opteze pentru un eveniment live, deoarece experiența este mai întruchipată, iar distanța este mai greu de menținută în acest caz.

În plus, în parte din cauza crizei covidelor și în parte pentru a obține o acoperire largă, participanții vor putea viziona online prezentarea produsă inițial pentru proiect și să o discute cu propriul profesor sau cu profesioniștii implicați în proiect.

În cazul în care sesiunea este în direct, trebuie să se țină seama de constrângerile tehnice. Cei care creează spectacolul trebuie să cunoască cu exactitate spațiul și cerințele tehnice ale produsului. Acest lucru trebuie convenit cu precizie cu instituția care găzduiește spectacolul. Dacă este vorba de o școală sau de un centru comunitar, organizația trebuie să țină cont chiar și de cele mai mici detalii, cum ar fi numărul și dimensiunea standurilor de extensie. Dacă spectacolul are loc într-un spațiu folosit de companie, acest factor se simplifică, dar trebuie să se țină cont în continuare de nevoile sesiunii de după spectacol. O astfel de nevoie ar putea fi dacă, de exemplu, un participant are o mobilitate limitată sau dacă un membru al grupului sau grupul în ansamblu are o nevoie specială.

În etapa inițială a producției, merită să evaluezi dacă dorești să călătorești cu producția și, dacă da, să o păstrezi simplă, astfel încât condițiile tehnice să nu împiedice ca aceasta să ajungă la o instituție.

Durata sesiunii ar trebui, de asemenea, să fie adaptată la posibilitățile și la programul de lucru al instituției care găzduiește evenimentul. În cazul unei școli, de exemplu, ar trebui să fie adaptată la o oră de curs de patruzeci și cinci de minute. Aceasta poate fi repartizată pe mai multe sesiuni, dar trebuie să se țină cont de pauzele obișnuite ale copiilor.

De asemenea, este o sarcină similară (dacă sesiunea durează toată ziua) și asigurarea meselor. În cazul în care aceasta este asigurată de instituție, va trebui adesea să se convină în prealabil cu aceasta.

Atunci când se apelează la profesioniști externi, ar trebui să se țină seama de domeniul de expertiză al potențialului profesionist, de experiența acestuia cu copiii și de cunoștințele sale în materie de ateliere de teatru. Nu este necesar ca un singur profesionist să le aibă pe toate trei, dar este important ca, în caz contrar, sesiunea să fie concepută astfel încât să fie condusă de mai multe persoane și să acopere aceste domenii împreună. Profesioniștii implicați în teatrul KOD sunt un bun exemplu. Unul dintre profesioniștii implicați este Dr. Gergő Villányi, un psiholog de internet cu o experiență vastă atât în planificarea și desfășurarea de sesiuni cu copii, cât și cu o specializare în domeniul anxietății și al altor probleme care decurg din provocările lumii online în timpul blocajelor de covidă și care afectează generațiile de persoane angajate. În plus, Máté Farkas, care are o viziune deosebită asupra creării unor sesiuni bune de prelucrare teatrală și care a avut un rol esențial în crearea producției companiei, a fost, de asemenea, implicat în proiect și a fost de mare ajutor în coordonarea activității actorilor și profesioniștilor, pe lângă crearea sesiunii. Acest lucru este extrem de important, deoarece ne oferă posibilitatea de a implica actorii în sesiunile de post-producție încă din faza de planificare, ceea ce ajută foarte mult la activarea tinerilor în timpul discuțiilor.

Există mai multe metode de procesare a lucrărilor observate, iar diferitele metodologii necesită niveluri și calități diferite de implicare a profesioniștilor. Aceste metode vor fi discutate mai târziu, dar trebuie menționat aici că participarea activă a profesioniștilor nu este neapărat necesară în timpul sesiunilor, dar cunoștințele acestora trebuie să fie reprezentate.

Descrierea metodologiei sesiunilor utilizate în cadrul cererii:

Există mai multe posibilități de a lucra la prelegeri și la teme care reies din acestea. Care dintre ele să fie folosită depinde în mare măsură de timpul disponibil, de scopul exact al sesiunii și de vârsta și compoziția grupului.

În cazul în care timpul disponibil este minim, procesarea spectacolului se epuizează în partea interactivă a spectacolului, unde publicul, care în acest caz devine parte activă a spectacolului, își poate exprima opiniile și, uneori, poate influența evenimentele acestuia, sau cel puțin poate experimenta iluzia acestei puteri de influență. Pentru această interacțiune în cadrul proiectului STAGE, cei 3 parteneri au folosit 3 metode diferite.

În spectacolul "Îngerii au adormit" al Teatrului de Cod, actorul, sau personajul, a pus spectatorii în rol și le-a cerut părerea despre un anumit subiect. Cel mai simplu și evident mod de a face acest lucru este ca personajul să se adreseze publicului într-un mod clar. În acest spectacol, de exemplu, personajul câinelui antropomorfizat, interpretat de actor, se adresează publicului, creând un rol în care acesta și numai acesta înțeleg ce spune câinele (stăpânul îl aude doar lătrând), actorul face publicul imediat complice, un secret împărtășit, și arată că are nevoie de public ca de singurul interlocutor posibil. Iar spectatorul încearcă automat să se conformeze setului de reguli nou stabilit. Dacă folosim această metodă, trebuie să ținem cont de faptul că, la anumite vârste, copiii au tendința de a lupta împotriva sistemelor de reguli, așa că trebuie să fim atenți ca ei să nu încerce în mod conștient și direct să strice acest "joc". Putem face acest lucru pregătindu-i înainte de spectacol că vor trebui să se implice la un moment dat. În această metodă de interacțiune, spectatorul nu modelează neapărat cursul evenimentelor, dar pune o mare povară asupra actorului, deoarece situația nu este repetată, nu este niciodată la fel de două ori, iar în fiecare situație trebuie să o rezolve singur și în afara personajului.

În prezentarea "Generacion-Z" a DigiQ, aceștia au ales o cale diferită. Cazul lor este unul mai specific performanței ei. Materialul lor este structurat sub forma unui spectacol împărțit în șapte unități, fiecare unitate prezentând o zonă problematică prin intermediul unui personaj. Personajele livrează un monolog la finalul scenelor lor. Inițial, au fost scrise trei monologuri pentru fiecare dintre personaje, dintre care publicul votează care ar trebui să fie monologul cocostârcului. Acestea sunt monologuri interne, astfel încât spectatorul poate decide de fapt asupra relației personajului cu ceea ce i s-a întâmplat. Deși soarta

personajelor nu mai este vizibilă pe scenă, publicul și i-o imaginează automat. În acest fel, această decizie creează iluzia influenței fără a fi nevoie de o reacție teatrală.

În spectacolul trupei Kölcsey Ferenc Gymnasium "Împotriva virusului: TE", se observă o a treia metodă. Aici, în punctul de catharsis al spectacolului, evenimentele se opresc, iar spectatorul trebuie să aleagă între două modalități de rezolvare a conflictului principal al poveștii. Cele două personaje principale opresc fluxul evenimentelor și, rupând al patrulea perete, se adresează direct și personal publicului. Le cer părerea și apoi iau decizii în funcție de aceasta. Acest lucru necesită cea mai multă muncă teatrală, pe de o parte pentru că necesită conceperea mai multor versiuni ale evenimentelor și, pe de altă parte, pentru că solicită un grad ridicat de improvizație (adică de educație) din partea actorilor implicați. Riscul este, prin urmare, cel mai mare, dar este, de asemenea, momentul în care publicul este cel mai implicat și în care catharsisul experienței ei poate fi cel mai puternic.

În cazul în care avem mai mult timp la dispoziție, putem planifica o continuare a prezentării. Acest lucru se poate face, de asemenea, în mai multe moduri. Dacă profesorul are în plan să vorbească mai târziu cu copiii despre ceea ce au văzut, atunci scopul poate fi acela de a aprofunda experiența, astfel încât să îi fie mai ușor profesorului să înceapă conversația. Cel mai bun mod de a face acest lucru este ca actorii și regizorul să se angajeze într-o discuție informală cu publicul, sub forma unei întâlniri cu publicul.

În cazul în care scopul sesiunii este de a aprofunda și extinde subiectul, puteți alege dintre mai multe sesiuni.

Una dintre acestea este de a împărți audiența în grupuri, în funcție de unitatea de gândire de care se simte cel mai apropiat, care a ridicat cele mai multe întrebări sau care i-a fost cel mai străin. După câteva întrebări introductive pentru a împărți publicul în aceste grupuri mai mici, fiecare grup se așează separat cu un actor. Aici, actorii disecă în continuare aceste întrebări.

Ei au o sarcină dificilă aici, deoarece trebuie să controleze o conversație cu o echipă care tocmai s-a format singură. Ei trebuie să fie pregătiți și pentru diferențe de opinie accentuate între membrii grupului, pentru diferențe în ceea ce privește eficiența interpretativă a sistemelor de simboluri teatrale, pentru ca participanții să devină nervoși și într-o astfel de situație și pentru ca conversația să înceapă mai greu, dar și pentru ca participanții să devină pasivi. Cu toate acestea, poate fi un avantaj faptul că actorul poate ieși și cu ușurință din relația de subordonare-superioritate, comunicând ca partener cu grupul, care, după ce l-a văzut jucând pe scenă, îl poate trata ca fiind puțin mai familiar decât un profesionist care ar transmite cunoștințe într-o manieră frontală.

Câteva întrebări introductive pentru actorii care conduc echipele:

-Ce ai văzut?

În acest caz, întrebarea este despre aducerea interpretării la același nivel. Merită ca grupurile să fie reunite în loturi de scene și apoi să se interpreteze evenimentele specifice. Punând această întrebare, echipa va avea o bază comună de cunoștințe.

-Cu ce nu ați fost de acord?

În mod evident, acest lucru este menit să stimuleze o dezbatere civilizată. De multe ori, nu există o unitate de opinie în rândul publicului, astfel încât aceștia pot discuta între ei, dar nu este o problemă nici dacă publicul este unit împotriva creatorilor. În astfel de cazuri, trebuie avut grijă ca moderatorul să nu încerce să convingă partenerii de discuție, ci să ajungă la o concluzie comună.

Ce vi s-a părut excesiv în spectacol?

Aici ne concentrăm pe faptul că teatrul se folosește adesea de exagerare de dragul condensării teatrale și al dramaturgiei. Cu toate acestea, este important de reținut faptul că, adesea, spectatorul ignoră (sau nu este conștient de) factorii pe care profesioniștii îi cunosc și îi folosesc. Ca urmare, ceea ce este perfect realist poate părea adesea o exagerare. Un

exemplu îl reprezintă căderea mentală în timpul închiderilor de coviltir. În spectacolul de la Teatrul CODE, unul dintre personaje, care este practic un ipohondru, îngrijorat de boală, are un monolog despre cum se simte mai confortabil în viața de zi cu zi de când au fost puse în aplicare măsurile de securitate. Cu toate acestea, personajul emană anxietate, izolare și vinovăție. Acest personaj și această lume emoțională pare adesea exagerată pentru public, dar acesta își dă seama, de obicei, până la finalul conversației, că situația și lumea sa emoțională nu sunt chiar atât de ieșite din comun.

În cadrul discuției, poate fi utilă plasarea privitorului în perspectiva actorului. De exemplu, nu întrebați "ce credeți că ar fi trebuit să facă personajul X"? Ci "ce ai face tu?".

Este important să discutăm despre conținutul spectacolului, nu despre evaluarea și notarea estetică a acestuia. Desigur, cele două sunt adesea legate inextricabil și nu întotdeauna merită. Dar nu ar trebui să lăsăm ca accentul să se piardă în discuție. Este nevoie de o atitudine de mediator utilă, deschisă, dar fermă.

Cel mai bun caz este atunci când există timp pentru a interacționa cu publicul înainte de spectacol. În acest caz, sesiunea de după spectacol nu trebuie să se schimbe în mod substanțial, dar trebuie să vă așteptați că aveți deja de-a face cu un public mai inteligent, astfel încât acesta să poată pune întrebări mai specifice, mai critice și mai pătrunzătoare și să facă comentarii mai semnificative.

Scopul sesiunii de pregătire poate fi acela de a vă familiariza cu limbajul formal folosit în cadrul cursurilor, ajutându-vă astfel să le înțelegem și mai ușor. Totuși, și aici este important să vă concentrați asupra subiectului și nu asupra formei. Explicați sau aprofundați aspectele dramaturgice și estetice doar în măsura în care există timp pentru întrebări de conținut.

Mai mult, poate avea ca scop, chiar înainte de începerea spectacolului, să-l scoată pe elevul spectator din atitudinea receptivă obosită de predarea frontală, pentru a-l face să realizeze că se așteaptă de la el un alt tip de cooperare decât în cadrul unei clase clasice.

Așadar, rezumând ocupațiile posibile în funcție de timpul disponibil:

- 1: încorporat în spectacol, vă ajutăm să procesați interactiv ceea ce ați văzut.
- 2: după prelegere, discutăm problemele ridicate în cadrul unei sesiuni
- 3: avem o influență asupra procesului de prelucrare înainte, în timpul și după spectacol.

Celălalt criteriu de grupare este implementarea formală a sesiunii. Din acest punct de vedere, se poate face o distincție între frontală și masa rotundă.

Deși se poate părea că metoda frontală nu este adecvată într-un astfel de domeniu, aceasta este adesea necesară doar pentru a compensa dezavantajul informațional al participanților. De asemenea, merită să o faceți într-un fel jucăuș și interactiv, astfel încât informațiile să fie mai bine absorbite. Personalitatea și metoda de predare pot fi la fel de importante ca și informațiile care trebuie transmise.

Într-o sesiune de masă rotundă, o discuție simplă, dar bine focalizată, poate fi o metodă, dar puteți folosi și instrumente dramatice. Acest lucru se poate face prin plasarea copiilor într-un rol pentru toată sau o parte din sesiune, fie ca personaj din oricare dintre personajele din spectacol, fie ca personaj într-un mediu legat de temă creat doar pentru sesiune.

Aceste sesiuni și evenimente se vor concentra pe mentorii care au participat la formarea de mentorat. Rolul lor este, de asemenea, important în livrarea tehnică, în crearea și livrarea sesiunilor. Formarea lor profesională le permite, de asemenea, să organizeze sesiuni și evenimente adaptate la diferite grupe de vârstă într-un mod pedagogic solid și să ofere asistență profesorilor.

La finalul sesiunii, merită, de asemenea, să solicitați un feedback din partea spectatorilor cu privire la modul în care s-au simțit în legătură cu sesiunile de

procesare, dacă le-au considerat utile. Acesta este un feedback important nu numai pentru facilitatorii sesiunii, ci și pentru ca elevul să articuleze ceea ce a experimentat. Dacă nu există timp sau posibilitatea de a face acest lucru, merită să cereți ajutorul profesorului, iar feedback-ul din partea acestuia este, de asemenea, important.

În ceea ce privește evenimentele organizate, este important ca acestea să fie administrate în mod corespunzător. Este necesar să se înregistreze detaliile participanților pentru o contabilitate exactă și, mai important, pentru ca profesorii să poată fi contactați cu ușurință la organizarea următorului eveniment. Este important să se dezvolte o relație profesională strânsă cu profesorii parteneri, deoarece acest lucru îi va ajuta pe profesorii participanți pe tot parcursul proiectului. Tabelul din document a fost utilizat pentru a înregistra datele participanților la zilele STAGE.

					
MultiplierEventSTAGE DAY		place:			
Participants:		date:			
<u>Name of the participant</u>	<u>E-mail address of the participant</u>	<u>Function</u>	<u>Organisation</u>	<u>Address of the organisation</u>	<u>Signature</u>